

anden Side, at 10 Stillere er for lidt, der bør alligevel nævnes et noget højere Tal, 30 eller maaske 50 højest. Jeg vilde nemlig sætte Pris paa, at Kandidaten havde Lejlighed til at erhverve en Stiller i hvert Sogn i Valgkredsen. Jeg tror ikke, man maa indskrænke Stillernes Antal ud over denne Grænse, og hvis man vil holde paa denne Regel, i det højeste en Stiller for hvert Sogn, bliver man nok nødt til at beholde et saadant Tal som 30 eller 40 eller i det allerhøjeste 50, men jeg er fuldstændig enig i, at hvad der gaar derudover, maa vi helst undgaa. — I § 4 foreslaas der en Tilføjelse til § 33 i Valgloven, som jeg ikke tror er nødvendig. Jeg tror godt, at man kunde stryge § 4. Naar Afstemningen deles ogsaevns i forskellige Lokaler, og naar man gaar over til skriftlig Afstemning, saa vil det have til Følge, at Vælgerne ikke ville have den Interesse ved at samle sig i Valglokalet for at høre, hvorledes den og den stemmer, for det kunne de dog ikke faa at høre. Naar det nu altsaa bortfalder, og man gaar over til skriftlig Afstemning, have Vælgerne ingen særlig Interesse af at sammenhobe sig i Valglokalet, saa hvis man har kunnet hjælpe sig hidtil uden en saadan Bestemmelse, tror jeg, at man lettere vil kunne hjælpe sig uden den herefter. — Med Hensyn til §§ 12 og 15, der indeholde Bestemmelser om Tidspunktet for Afstemningens Slutning, vil jeg rigtignok meget holde paa, hvad Folketinget har foreslaaet, idet jeg finder det i sin Orden, at der i store Kommuner gives rigelig Adgang til, at enhver kan faa Lejlighed til at stemme, og jeg vil derfor finde det rigtigt, at man i Stedet for at sætte Kl. 5 Eftermiddag som Grænse for Afstemningens Slutning bibeholder Kl. 8, saaledes som det er foreslaaet i det andet Ting.

Jeg har saa et Punkt tilbage, som jeg gerne vil omtale med et Par Ord, og det er det Punkt, som det ærede kongevalgte Medlem sluttede med, nemlig den Uoverensstemmelse, der er mellem Flertallet i Udvalget, idet enkelte Medlemmer have gjort deres Samtykke til Loven afhængig af videregaaende Bestemmelser, navnlig af Indførelsen af skriftlig Afstemning i Kommunerne og fremfor alt af — og de to Ting hænge jo for Resten sammen — at den offentlige Valghandling bortfalder. Jeg vilde i allerhøjeste Grad beklage, om det skulde blive Resultatet, at den offentlige Valghandling bortfaldt. Jeg har haft Lejlighed til tidligere at omtale denne Ting, og jeg vil sige et Par Ord om den i Dag. Jeg hører til dem, der have en stærk Tro

paa det mundtlige Ord, og jeg kan sige, at det var gennemgaaende Betragtningen i den grundlovgivende Rigsforsamling; ogsaa der havde man en stærk Tro paa det mundtlige Ord, havde Tro paa saadanne Sætninger som disse: Sandheden elsker Lyset, og det er gennem den offentlige Forhandling, at Sandheden baner sig Vej, eller som det f. Eks. blev udtrykt af Carl Ploug, at gennem den offentlige Forhandling vil Grundloven virke hen til, at der bliver ligesom en større indbyrdes Undervisning, hvor de forskellige Samfundslags og de forskellige Anskuelsers Repræsentanter gensidig eller indbyrdes undervise hinanden. Jeg tror, at den offentlige Valghandling i mange Tilfælde har stor Betydning, og jeg tror, at den offentlige Forhandling ikke blot paa Valgdagen, men uden for Valgdagen har stor Betydning. Jeg vilde ønske, at man meget mere, end det nu er Tilfældet, kunde komme ind paa den offentlige Forhandling. Jeg beklager, at vi have mindre af offentlig Forhandling nu, end vi have haft for en Del Aar tilbage. Jeg beklager navnlig i saa Henseende, at Højre som Parti i alt væsentligt har trukket sig bort fra den offentlige Forhandling paa Valgermøderne, og at hvert Parti altsaa holder sine Møder for sig. I samme Grad som dette er Tilfældet, i samme Grad er det desto mere nødvendigt, at vi faa den offentlige Forhandling paa Valgdagen, og derfor maa jeg for mit Vedkommende absolut holde paa, at den bevares, og at man altsaa ikke nu gør Loven afhængig af, at man faar denne Bestemmelse indført, thi saa tror jeg ikke, at vi komme nogen Vej. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte og anbefale Lovforslaget til velvillig Overvejelse.

J. Pedersen: Den foreliggende Sag har jo en ret lang Historie, men under de mange Forhandlinger, der ere førte om at gaa over fra mundtlig til skriftlig Afstemning ved Rigsdagsvalg, har efterhaanden Stemningen for at gøre Forandringer vokset sig stærkere og stærkere, og i Fjor kom det jo dertil, hvad der jo ogsaa nu er blevet fremhævet fra flere Sider, at Flertallet af et Udvalg i dette Ting anbefalede at gøre Forandringen. Ganske vist var denne Tilslutning til Tanken for 3 af Udvalgets 7 Medlemmer betinget af, at den offentlige Forhandling paa Valgdagen samtidig bortfaldt, og at man gik over til Afstemning i Kommunerne; 2 af Udvalgets Medlemmer ønskede det samme, men gjorde ikke deres Tilslutning til Tankens Gennemførelse